

[Jørgen Gram.]

freds med, idet den betød, at man nu endelig paa dette Omraade kom bort fra, at Landbruget skulde levere Levnedsmidler til en lavere Pris til Hjemmemarkedet, en Pris, der var ganske vilkaarlig i Forhold til Afsetningsprisen til Udlandet. Mit Parti maa hævde, at hvis Lovgivningsmagten af en eller anden Grund vil holde Leveomkostningerne nede paa et bestemt Niveau, maa Samfundet som Helhed træde til, saaledes som det altsaa ogsaa er sket. Jeg skal ikke uddybe det nærmere.

Lovforslaget er jo fremsat paa et meget sent Tidspunkt i Forhold til Ikrafttrædelsestidspunktet. Det er forstaaeligt, og jeg skal ikke kritisere det. Jeg vil blot udtale min Forundring over, at Lovens Gyldighed ikke foreslaas forlænget for et længere Tidsrum. Efter hvad der nu er offentligt bekendt, er baade den allervigtigste Handelsaftale, Aftalen med England, og de andre vigtigere Aftaler ført igennem; kun en enkelt af de større staar tilbage. Baade Landbruget og Samfundet kan altsaa omtrent beregne, hvilke Penge der kommer ind og hvorfra o. s. v. Dette havde kunnet begrunde, at man havde givet Loven en længere Løbetid og dermed roligere Forhold at disponere under.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Tesdorpf: Dette er den tredje midlertidige Lov angaaende denne Sag, og stærkere kan det vist ikke understreges, hvor usikkert og uklart denne Sag ligger. I Løbet af et halvt Aar har vi tre Gange maattet forlænge denne Ordning.

Jeg maa for det første beklage, at vi faar siger og skriver een Eftermiddag til at behandle et Lovforslag med saa store Konsekvenser, og hvor der er Tale om saa store principielle Afgørelser. For det andet ønsker mit Parti meget stærkt at understrege denne Lovs Midlertidighed. Vi føler os skuffet over, at den høje Regering mener det nødvendigt at foreslaa en Forlængelse af Lovens Gyldighed for hele 2 Maaneder. Vi kan nemlig ikke se anden Begrundelse derfor, end at Regeringen ikke har Planen for sit almindelige Budget færdig, saaledes at vi maa forberede os paa eventuelt at vente endnu i 2 Maaneder paa dette Budget; som man først ventede paa under den forrige Regering og altsaa nu venter paa under den socialdemokratiske Regering. Hvad er det egentlig Regeringen venter paa? Jeg synes, jeg har Ret til ved denne Sags Afgørelse at spørge om, hvad den fremtidige Politik

skal være paa dette Omraade. Engelsk-aftalen er jo nu bragt i Stand — selv om man kunde have ønsket den bedre, vil jeg sige heldigvis —, og de øvrige Handelsaftaler vil sikkert ikke blive mindre midlertidige, end de hidtil har været, saa af den Grund tror jeg ikke man skal tøve. Jeg synes, man har Ret til at sige, at hvis det er Nationalbudgettet, man venter paa, tyder dette Lovforslag paa, at det bliver et dyrt Budget, eftersom man sikkert maa anslaa Omkostningerne alene ved denne Lovgivning til ca. 25—30 Mill. Kr. for 2 Maaneder.

Der er en Ting, vi har et naturligt Krav paa at faa oplyst ved denne Lejlighed, og det er, om der er Dækning for Marts-Udgiften ved denne Lov i de Statsindtægter, som er bevilget, og om der er Dækning for April-Udgiften i Finanslovsforslaget for det kommende Finansaar. Disse Spørgsmaal om Dækning bør vi have Oplysning om, selv om der kun er en Eftermiddag til Raadighed.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige til den højtærede Landbrugsminister, at vi i mit Parti er betænkelige ved, at det efterhaanden ser ud til at blive en Vane at forlænge denne Lov. Skal man have Vaner, skal det helst være gode Vaner, og jeg synes ikke, dette er en god Vane. Hvis man tænker sig denne Tilskudslovgivning fortsat over 1 Aar, vil det antagelig koste ca. 180 Mill. Kr. og derved i Virkeligheden blive den Blancoveksel, som man maaske vil huske, at mit Partis Finanslovsordfører i sin Tid sagde, vi ikke vilde undersøkrive, fordi den faktisk vilde forhindre os i at faa Overblik over vor økonomiske Stilling.

Jeg tror ikke, der er megen Sandsynlighed for, at vi om 2 Maaneder har mere Mulighed for at regulere disse Priser end i Dag, hvis vi baade tager Hensyn til Produktionens Fremme og Bekæmpelse af Inflationen, og det maa dog være de to Faktorer, som er afgørende. Mit Parti mener, at Landbrugsproduktionen er saa vigtig for hele Samfundets Økonomi, at den skal have tilfredsstillende Vilkaar at arbejde under. Men man kan jo sige, at den, der elsker sin Søn, underviser ham tidligt, og jeg mener derfor, at Landbruget har berettigede Krav paa at faa at vide, hvad Regeringen foruden Forlængelsen af denne Lov har i Posen angaaende Landbrugspriser. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om Ministeren ser i Øjnene, at ogsaa Brødkornsdyrkerne ønsker snart at faa Besked om Priserne paa deres Produkter, og ser i Øjnene, at den Pris ikke kan være uden Sammenhæng med Foderkornsprisen? For øvrigt vil